

Гуманізм епохи Відродження та постмодернізму

У зв'язку з науково-технічною революцією та стрімким розвитком науки на початку та впродовж XX ст., ідеї гуманізму в постмодернізмі повинні отримати новий розвиток: необхідність створення ідеала, відновлення віри у сенс людського буття. Люди власною працею створили те, про що їм не могли мріяти зовсім недавно: лікування здавалося б смертельних хвороб, освоєння неба, польоти у космос, мережа Інтернет, бездротовий зв'язок та ін. Але в той же час люди почали забувати про ідеали, цінності миру, моральні цінності, що в свою чергу призвело до втрати людиною фундаменту свого буття. Хоч на думку постмодерністів людина не спроможна змінити та пізнати оточуючий світ, однак, я так не вважаю, вона повинна прагнути пізнавати себе, вдосконалювати та змінювати себе.

Ідеї гуманізму найбільшого розквіту отримали в епоху Відродження, коли людину вважали найвищою цінністю у світі, і вона мала право всебічно розвиватися. Але зараз, дещо на новому рівні, інтерес до них посилюється знову. Він обумовлений зміненими умовами життя та саморозвитку суспільства, які вбачаються в зростанні значення науки і освіти, виховання, у свободі вибору людиною свого власного погляду на життя, у підвищенні ролі духовної культури та формуванні нових типів міжособистісних і соціальних відносин. Існування в світі деструктивних сил, в першу чергу міжнародного тероризму, націоналістичного і релігійного фанатизму, наявність ядерної та бактеріологічної зброї не зменшує, а тільки посилює значення гуманізму, який бере на себе відповідальність за продовження в нових формах і новими засобами реалізації великого проекту Відродження, невіддільне від науки, демократії та захисту прав людини.

Гуманізм другої половини XX - початку XXI ст. - найпотужніший, хоча здебільшого і латентний напрямок в культурі і способі життя найбільш цивілізованих країн світу, що здобула відмінні риси, що не дозволяють редукувати і

монополізувати його окремими – екологічними, політичними та релігійними – рухами сучасної культури.

За пройдений час між епохою Відродження та сьогоденням, людство зазнало багато втрат і невдач, пережило дві Світові війни, голокост, чуму та багато інших потрясінь. Це призвело до того, що людство стало більше цінувати своє життя та життя кожного індивіда, цінувати ближнього, і цим ми бачимо, що сам гуманізм перетік у цінування життя не кожної людини окремо, а людства в цілому.

Сьогодні нам необхідно визнати, що на постпостмодерністській стадії історії кризові явища культури неможливо вирішити, повертаючись назад. Дослідження новітніх форм гуманізму в світі говорить про те, що ідейні ресурси гуманізму невичерпні і можуть гідно послужити людству. Сучасний гуманізм повинен відповідати потребам у вирішенні не тільки особистих і соціальних проблем того чи іншого суспільства, а й тим глобальним викликом, з якими зіткнулося й буде зіштовхуватися людство на порозі третього тисячоліття.

Гуманізм, як апеляція до здорового глузду і любові до життя необхідний для виживання людини як виду. Він служив і продовжує вірно служити ціннісною основою людської культури. Гуманізм пропонує свою систему цінностей всьому людству, всім напрямкам наукової думки. Він релевантний щодо всіх видів людської діяльності, які борються за збереження і розвиток усіх видів матеріальної і духовної культури людства.